

- Грешка в това, че не разглежда анализиранията мярка като мярка с общ характер в нарушение също така на разпоредбата на член 107 ДФЕС.
- Грешка в преценката на съществуването на изключение от общия национален режим като референтна марка в нарушение на член 107 ДФЕС.

Жалбоподателят счита, че Общият съд на различни основания е допуснал нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и на принципите на данъчен неутралитет и в няколко отношения по същество допълва и дори замества съображенията на Комисията, изложени в обжалваното решение, със собствените си съображения, което само по себе си е основание за отмяна на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Решение от 15 ноември 2018 г., Sigma Alimentos Exterior/Комисия (T-239/11, непубликувано, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Решение 2011/282/ЕС на Комисията от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведено в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение от 21 декември 2016 г., Комисия/World Duty Free Group и др. (С-20/15 Р и С-21/15 Р, EU:C:2016:981).

**Жалба, подадена на 25 януари 2019 г. от World Duty Free Group, S.A. срещу решението,
постановено от Общия съд (девети състав) на 15 ноември 2018 г. по дело T-219/10 RENV, World
Duty Free Group/Комисия**

(Дело С-51/19 Р)

(2019/С 112/36)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: World Duty Free Group, S.A., предишно наименование Autogrill España, S.A. (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Друга страна в производството: Кралство Испания, Федерална република Германия и Ирландия

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението на Общия съд от 15 ноември 2018 г.,
- да бъде уважена жалбата за отмяна и да бъде отменено окончателно обжалваното решение, и
- да бъде осъдена Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 15 ноември 2018 г. Общият съд приема решение по дело T-219/10 RENV, *World Duty Free Group, S.A. срещу Европейската комисия* ⁽¹⁾, срещу което е насочена настоящата жалба за отмяна. С това решение се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решение на Европейската комисия от 28 октомври 2009 г. ⁽²⁾, относно „финансовата репутация“, регулирана в член 12.5 от испанския Ley de Impuesto sobre Sociedades [Закон за корпоративното облагане].

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание за отмяна, изведено от грешки при прилагането на правото, които са допуснати в обжалваното решение при тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с понятието „селективен характер“.

По-специално в жалбата се изтъква, че в решението са допуснати следните грешки:

- При определяне на референтната система в първия етап от анализа на селективния характер;
- При определяне на целта, от която да бъдат сравнявани различните правни и фактически положения във втория етап от анализа на селективния характер;
- Вследствие на това, грешка и при разпределяне на доказателствената тежест и прилагане на принципа на пропорционалност;
- При условията на евентуалност, в анализа си на твърдяната липса на доказателство за причинно-следствена връзка между невъзможността на предприятията да се слоят в чужбина и придобиването на дяловото участие в чужбина; и
- При условията на евентуалност, като отхвърля отделимостта на мярката за сливане според процента на контрол.

Освен че поддържа юридически неправилно съображение, съдебното решение замества в няколко от посочените точки съображенията на решението с разминаващи се собствени съображения, като по този начин допуска допълнителни грешки при прилагането на правото.

⁽¹⁾ Решение от 15 ноември 2018 г., World Duty Free Group/Комисия (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Решение 2011/5/ЕО на Комисията от 28 октомври 2009 година, относно данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведена в действие от Испания (ОВ L 7, 2011 г., стр. 48).

**Жалба, подадена на 25 януари 2019 г. от Banco Santander, S.A. срещу решението, постановено от
Общия съд (девети състав) на 15 ноември 2018 г. по дело T-227/10, Banco Santander, S.A./
Европейска комисия**

(Дело C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Banco Santander, S.A. (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението на Общия съд от 15 ноември 2018 г.,
- да бъде уважена жалбата за отмяна и да бъде отменено окончателно обжалваното решение, и
- да бъде осъдена Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

На 15 ноември 2018 г. Общият съд приема решение по дело T-227/10, *Banco Santander, S.A. срещу Европейската комисия* ⁽¹⁾, срещу което е насочена настоящата жалба за отмяна. С това решение се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решение на Европейската комисия от 28 октомври 2009 г. ⁽²⁾ относно „финансовата репутация“, регулирана в член 12.5 от испанския Ley de Impuesto sobre Sociedades [Закон за корпоративното облагане].

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание за отмяна, изведено от грешки при прилагането на правото, които са допуснати в обжалваното решение при тълкуването на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с понятието „селективен характер“.